

KARTA

öfver

Norra Delen af

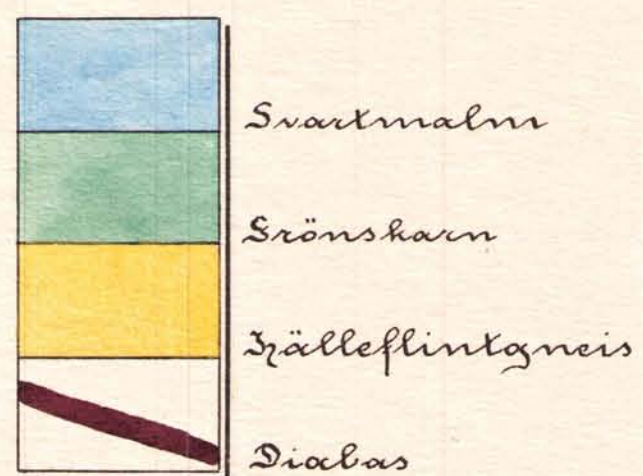
Svartbergsfältet
I

i Norrbärke socken, Kopparbergs län.

på grund af egna mätningar, afslutade den 12 April 1899, upprättad af

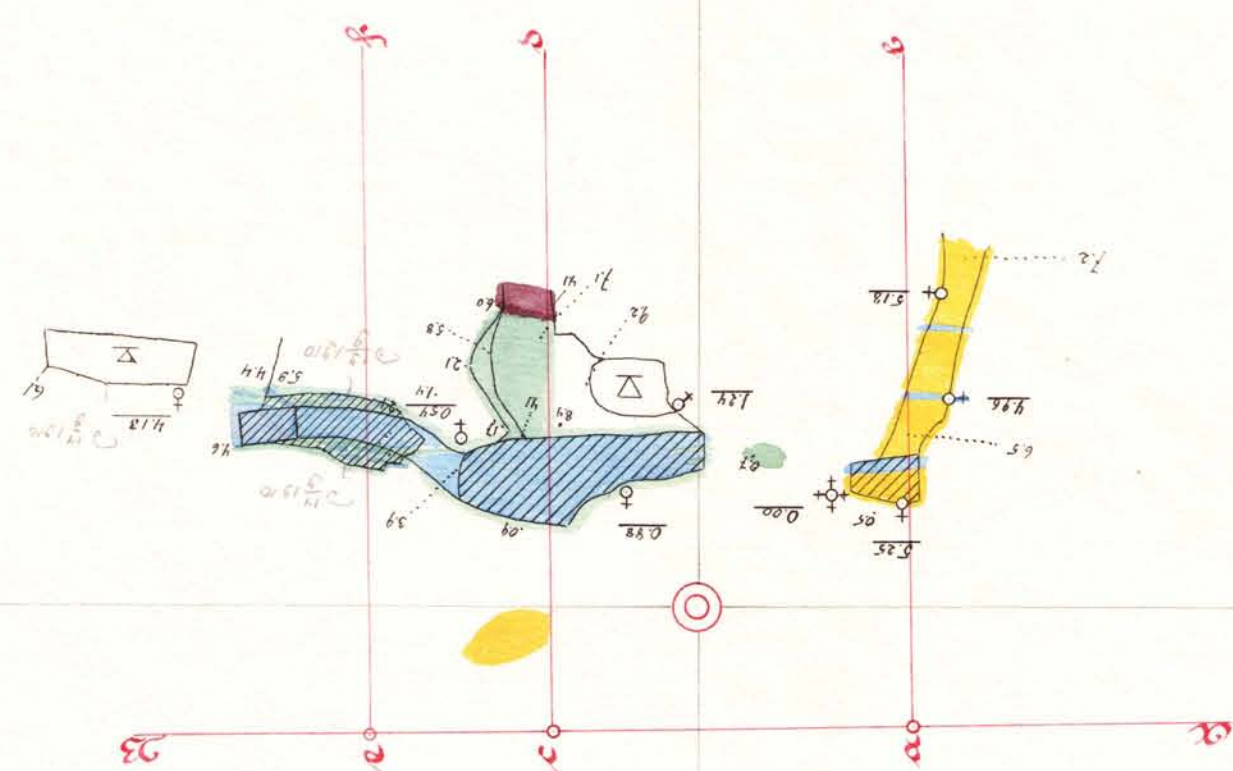
Herman Vundholm

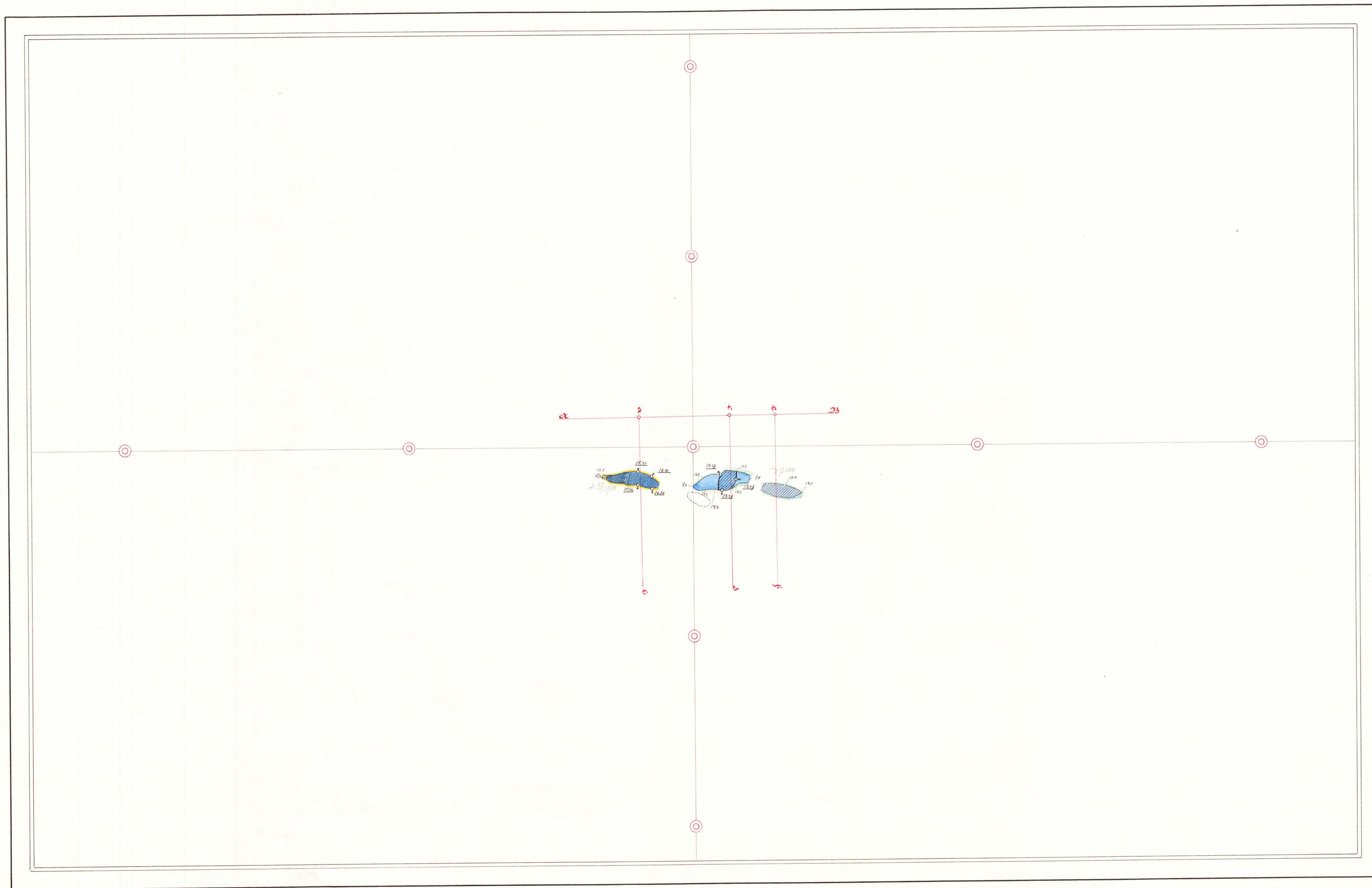
Skala 1:800

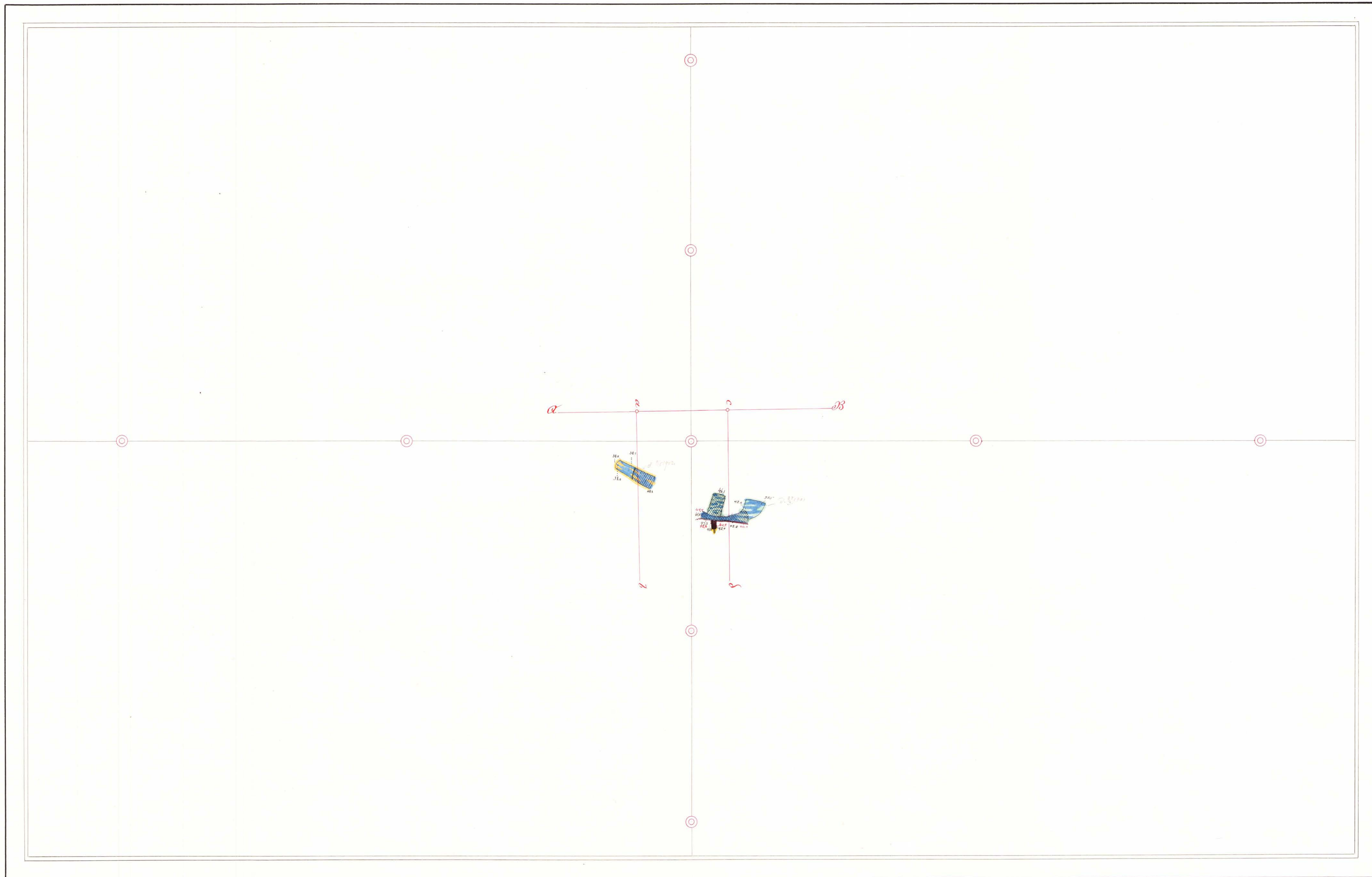
Kompletteringsmätningar till denna karta

För tiden från till och med och med	Verkställd af	Inlagt på denna karta	
		af	den
18 ¹² / ₂ 99 19 ³ / ₃ 00	H. Sundholm	C. H. Mannerström	19 ¹² / ₂ 01
19 ³ / ₃ 00 19 ³ / ₃ 01	H. Sundholm	Carl Fjögare	19 ³ / ₃ 01 Coll. C. H. M.
19 ³ / ₃ 01 19 ³ / ₃ 02	Aug. Sigström	C. H. Mannerström	19 ³ / ₃ 02
19 ³ / ₃ 02 19 ³ / ₃ 10	J. Kempe	Carl Fjögare	19 ³ / ₃ 11

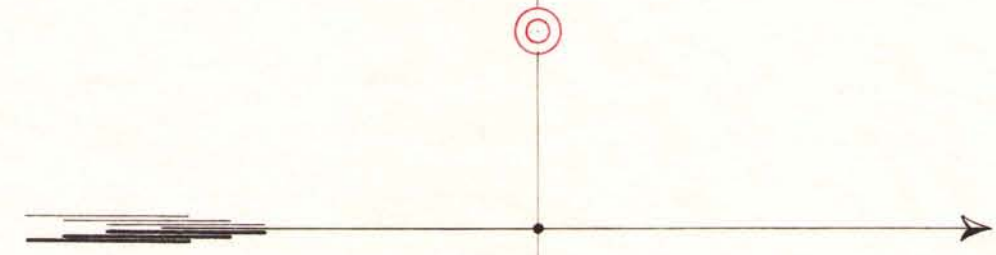

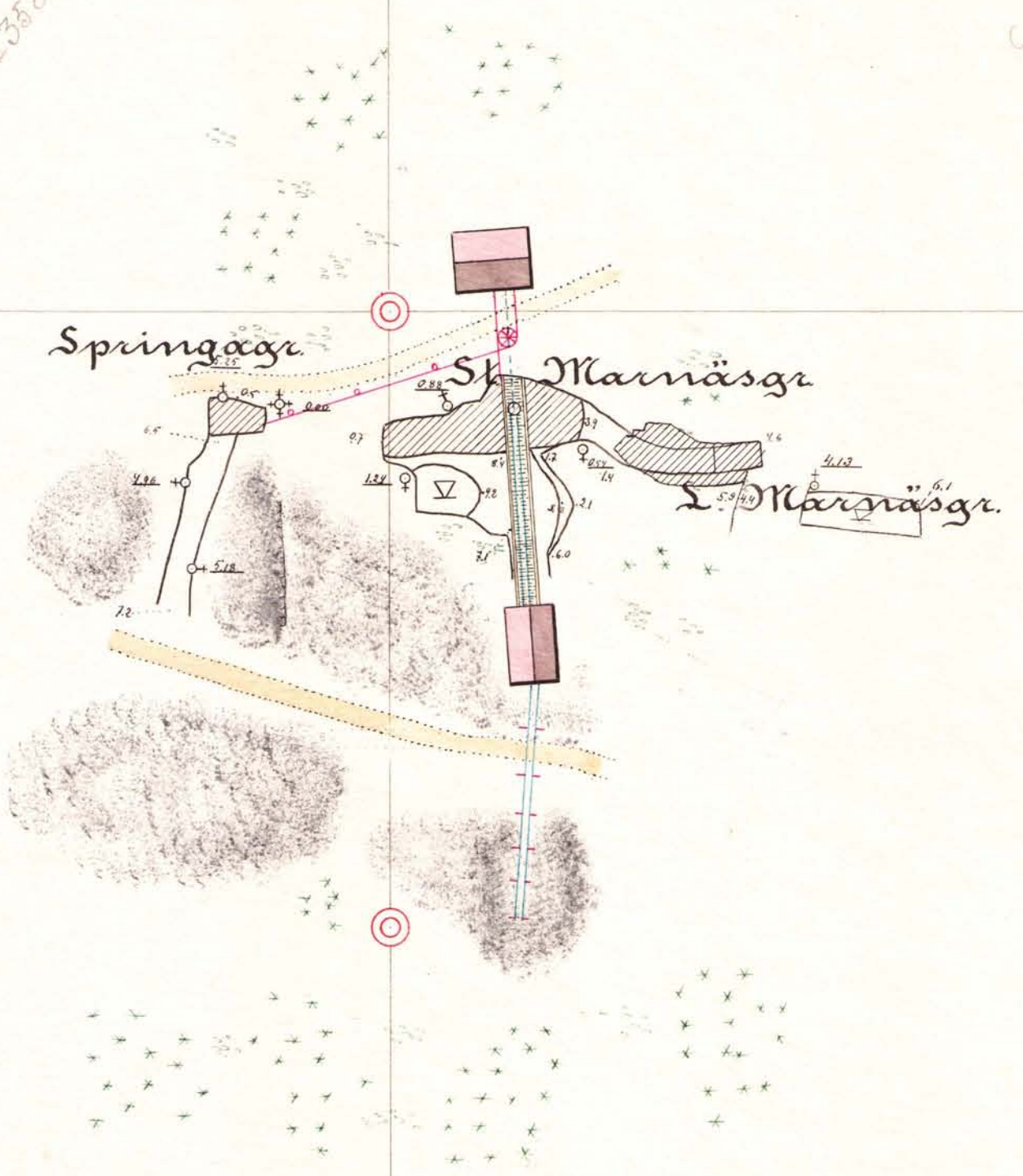

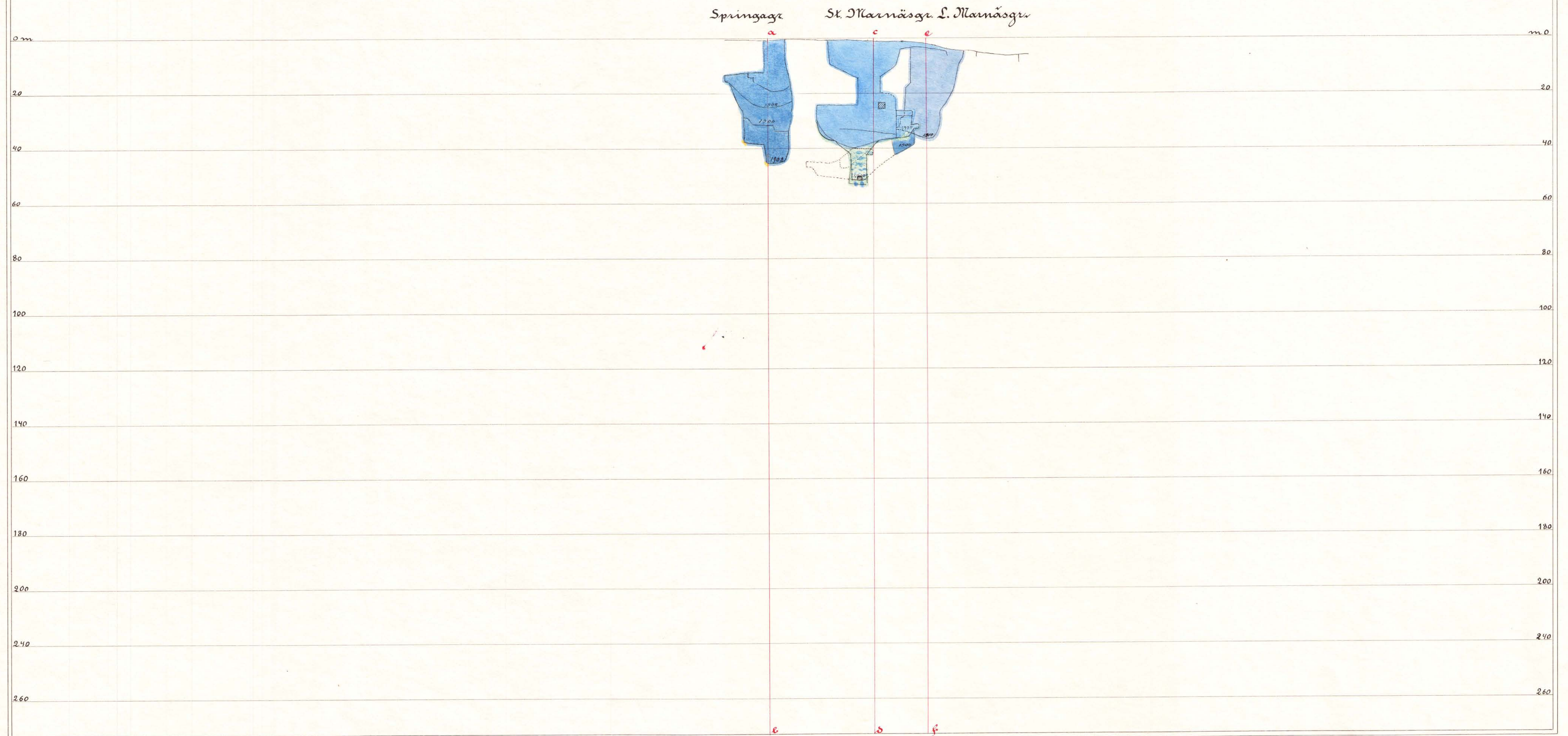

Obs!
Mycket ofullständigt dagblad!

Gravsten
Springa glänsande
Kanton N:o 388.

Längsprofil *AB*

Tvärprofiler

Beskrifning

Svartbergfältet är beläget i Norrbärke socken af Kopparbergs län cirka 4 km från Gräsbergs järnvägsstation på Bergslagens järnväg samt cirka 14 km från Vindesbacken vid ändpunkten af Strömsjöns kanal.

Grufvfältet var känt redan på 1300-talet, men har aldrig varit föremål för någon större grufvetrymning.

I mitten af 1800-talet äro grufvorna flerstäckiga gångrar inmutade, vanligtvis på silfvermalm. Fältets utmål reglerades den 17 Augusti 1889.

Den malmförande bergarten är hållflintgneis, hvarjfyndigheterna ligga inlagrade, dels direkt, dels omgifna af skarn, vanligen ett tätt nästan svart amfiboltskarn med granat, magnetit och knebelit. Fyndigheterna utgöras af svartmalm med ljus brottstyta. I malmen förekomma mer eller mindre rikligt blyglans, zinkblendes, kupferkis och knebelit.

Kartan omfattar Norra delen af Svartbergfältet. Längre i norr ligger Hedvigsgruvans utmål, hvarjefter komma utmål för Marnäs, Springa och Karl- eller Svartgrufvorna.

Hedvigsgruvnan erhöi utmål 1855 och sammantogs med Lurvigskulla- och Hammarbäcksgruvorna vid utmålsregleringen 1889. En mindre skärpsning bröts 1873 och 1874, hvarvid erhöles

1873 — 253 ton järnmalm
1874 — 1585 " "

Marnäsgruven kallades förr Rö- och Marnäsgruven.

Den inmutades den 12 December 1844 på silfvermalm och erhöi utmål den 22 Oktober 1845. Senare och åter inmutad arbetades den åren 1869-73 på manganhaltig svartmalm, hvarjefter den låg nere till 1893, då den åter upptogs. Den befanns då vara 40.0 m. djup. Bottnen var cirka 30 m. lång och 12 m. bred, men endast cirka 5 m. närmast hängväggen var malmen. Den öfriga delen af bottnen intogs af svart hornblendeskarn med granatknistaller och magnetit.

Svafvelkis, zinkblendes och blyglans förekommo i skarnet invid västra väggen samt här och där i några passagen.

Under tiden 1869-73 erhöles

1869 — 7651 ton järnmalm
1870 — 2880 " "
1871 — 4999 " "
1872 — 5941 " "
1873 — 4519 " "

I medeltal erhöles under dessa 5 år

75 % järnmalm
5 % zinkmalm
20 % ofsyndligt berg.

Springagruvnan inmutades och erhöi utmål samtidigt med Marnäsgruven. Gruvnan arbetades

1874, men nedlades åter i början af år 1875. Har sedan varit i arbete från Mars 1880 till juni 1881 samt sedan 1891. 1893 upptogs en ny grufva nära utmålsgården mot Marnäsgruven.

1874 erhöles 1841 ton järnmalm
1875 " 228 " "
1891 " 3248.00 " " 55.33 %
48.23 " blymalm 0.90 %
0.64 " zinkmalm 0.01 %
0.64 " knebelit 0.01 %
2574.00 " ofsyndligt berg 43.85 %

Karl eller Svartgruven. Liksom vid de flesta öfriga

Svartberggrufvorna har blyglans gifvit anledning till denna grufvas fört inmutning. Blyglanshalten var dock så obetydlig, att något egentligt arbete på silfvermalm ej kom till stånd. Fört när spegelfjärnstenverkningen började vid Schirshyttan, började grufvan bryta på manganhaltig svartmalm. Den arbetades åren 1870-81, hvarvid erhöles

1870 — 1282 ton järnmalm
1871 — 7478 " "
1872 — 6181 " "
1873 — 4740 " "
1874 — 4764 " "
1875 — 1753 " "
1876 — — " "
1877 — 2764 " "
1878 — — " "
1879 — 2368 " "
1880 — 8161 " "
1881 — 1641 " "

Ludvika i juni 1899
Herman Sundström